

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

46. Quis consequutus est lubilæum, non tamen est confessus, quia peccati mortalis sibi conscius non erat, quæritur, an transacto lubilæo à peccatis reservatis ante illud commissis, & oblitis absolvi ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Idem dicendum est, si ex causa inculpate peccatum aliquod omisit in confessione. Ex p. 5. tr. 12. Ref. 1.

^{Sup. conten-} ^{to in hac} ^{Ref. inf. in} ^{Ref. 54. cur-} ^{sim in §.} ^{Notandum} ^{est etiam, &} ^{sup. in Ref.} ^{præterea, §.} ^{Sed quid.} §. 1. **C**ausa potest in praxi sæpius, accidere, v. g. præscribitur confessio intra hebdomadam, confessio est quis die Veneris, sed ante absolutum Sabbathum, in quo obtinetur indulgentia, peccat lethaliter, tenebitur iterum confiteri & affirmatiuam sententiam tenet Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 54. sect. 3. num. 7. Villalobos in sum. tom. 1. tract. 26. diff. 11. num. 2. Filiucius tom. 1. tr. 8. cap. 6. n. 187. & Sanctarellus de Iubilæo, cap. 14. dub. 4.

2. Sed illam non approbat Iacobus Granadus in 3. part. de Sacrament. contr. 12. tract. 5. disp. 4. n. 8. quia tenet indulgentiam solum præscribit confessionem, cum autem ea non sit necessario facienda in ultimo tempore Iubilæi, sed posset fieri ante dies aliquot, non est cur nouum onus alterius confessionis imponatur, quia sine illo impletur sufficienter conditio requisita in tenore Indulgentiæ; & aliunde per contritionem liberari potest à peccato lethali denuò commisso, vt ita recuperet statum gratiæ, sine quo Indulgentiæ effectus non percipitur. Imò licet tempore primæ confessionis oblitus fuerit aliquod lethale peccatum, non videtur obligandus ad illius confessionem intra tempus Iubilæi, nisi forte Eucharistiam nondum suscepisset quia ipse nullo modo tenetur intra illud tempus confiteri, aliunde verò iam confessus est, & consecutus gratiam, quæ ad consequentem Indulgentiam requiritur. Ita Granadus, & nouissimè Ioan. Præpositus in 3. part. D. Thom. quest. 14. de indulgent. dub. 10. num. 84. vbi sic ait. Videtur dicendum cum qui ad effectum Indulgentiarum legitime est confessus, si postea peccet, posse per contritionem disponi ad Indulgentias promerendas. Item non requiri vt oblitus alicuius peccati illud confiteatur intra tempus Indulgentiarum. Idem dicendum si quis ex causa inculpate peccatum aliquod omittat in confessione, etiam si in forma dicatur, Confiteatur omnia peccata, quia illo modo loquendi solum designatur quòd ad effectum Indulgentiæ consequendum, confessio legitima requiritur. Hæc Ioannes Præpositus, cui etiam adde Nugnum, in addit. ad 3. partem questio. 23. artic. 3. dubit. 4. & huic sententiæ ego adhareo.

RESOL. XLVI.

Quis consequens est Iubilæum, non tamen est confessus quia peccati mortalis sibi conscius non erat, queritur, an transacto Iubilæo à peccatis reseruatis ante illud commissis, & oblitus absolui possit, & vota commutari?

Et in supra dicto casu, an Confessarius possit vota commutare, tamen si penitens Iubilæi tempore votum fecerit, & noluerit dispensationem petere, an transacto tempore Iubilæi possit Confessarius hoc votum commutare?

Et si aliquis tempore Iubilæi non habuit copiam Confessarii, & contritus sacram Eucharistiam sumpsit & omnia pro lucrando Iubilæo perfecit, an possit absolui à reseruatis transacto tempore Iubilæi?

Et quid dicendum, v. g. ne manifestet complicitatem, vel ex alia iusta causa in confessione Iubilæi non manifestauit peccatum reseruatum, an postea, transacto Iubilæo, possit de tali peccato à quocumque Confessario absolutionem obtinere? Ex part. 3. tractat. 4. Refol. 149. aliàs 150.

^{Sup. hoc inf.} ^{in Ref. 62. §.} ^{vt. cursum} ^{ad med. vers.} §. 1. **N**egatiuè respondeo, quia non fuit vllò modo ablata reseruatio, cum nulla absolutio peccatorum data fuerit; non enim Iubilæum tollit

iplo facto reseruatiorem, sed tantum confert facultatem Confessario electo illam auferendi media absolute solutione, quæ in casu nostro non est data. Ergo, &c. & ita docet Sanchez de mar. tom. 3. lib. 8. disp. 15. n. 21. Henríquez lib. 6. cap. 16. num. 6. Suarez tom. 4. disp. 4. sect. 4. n. 9. & 24. Floronus de cas. reseru. p. 1. cap. 6. §. 4. n. 3. Pottel. in addit. ad dubia Reg. ver. Iubil. sum. num. 19. & alij.

2. Verum opinionem contrariam tenet amicissimus, & doctus Sanctarellus de Iubilæo cap. 13. dub. 2. quia in rigore loquendo, cum ad Iubilæum obtinendum confessio præcipitur, is qui nullius peccati mortalis conscius est, ad confitenda peccata venialia non tenetur licet vnicuique operæpretium esset præferim, tunc temporis, de peccatis venialibus confiteri. Verum cum præfatus, quidquid ad Iubilæum erat necessarium perfecit, iam Iubilæum lucratus est, & priuilegium, vt ab omnibus casibus reseruatis absoluitur, atque in votis reseruatis dispensetur, sibi vindicauit, quia confessio à tali homine non requiritur, & cum priuilegium à prædictis casibus, & votis absoluedi ad tempus Iubilæi non restringatur, penitens etiam elapso Iubilæo, priuilegio sibi parto gaudere potest.

3. Ex his patet responsio ad argumentum contrariæ sententiæ. Nam dicendum est illa peccata esse adhuc reseruata, quia neque directè neque indirectè absoluta fuerunt, sed, quia talis fecit omnia opera necessaria ad lucrandum Iubilæum, & de facto illud lucratus est, ideo obtinuit priuilegium, vt à casibus reseruatis absoluitur, quod priuilegium ad tempus Iubilæi restringendum esse negamus, & ideo illo transacto potest à quocumque Confessario virtute illius priuilegij, & consequente Iubilæi obtenti absolutionem à peccatis reseruatis obtinere, sicuti ex opinione ipsius Sanchez in summa tom. 1. lib. 4. cap. 54. num. 40. & aliorum. Confessarius potest vota commutare, tamen penitens Iubilæi tempore votum fecerit, & noluerit petere dispensationem: quia cum præfatus omnia ad Iubilæum consequendum requisita præsterit, iam priuilegium vt sibi vota ante Iubilæum emissa secum dispensari possit, acquisiuit, quod priuilegium ad Iubilæi tempus non est limitatum, quapropter transacto prædicto tempore, parto priuilegio vt ipse omnino dicendum est. Sed hoc accidit in casu nostro. Ergo, &c.

4. Itaque opinio Sanctarelli est probabilis; licet contrariam nouissimè teneat Faustus de Iubilæo lib. 4. q. 134. sed cum Sanctarello consentit Alphonsus de Leone tract. de Iubilæo p. 1. q. 17. num. 197. vbi etiam notat cum Zanardo in direct. confess. p. 1. de Sacram. Paris. cap. 2. q. 20. quod si aliquis tempore Iubilæi non habuit copiam Confessarii, & contritus sacram Eucharistiam sumpsit, & omnia pro lucrando Iubilæo perfecit, potest absolui à reseruatis transacto tempore Iubilæi quia cum Iubilæum adeptus sit, obtinuit iam priuilegium, vt absolui possit à reseruatis.

5. Notandum est etiam hîc à fortiori, quòd quando quis in confessione Iubilæi non manifestauit peccatum reseruatum, ne v. g. manifestaret complicitatem vel ex alia iusta causa, postea transacto Iubilæo potest de tali peccato à quocumque Confessario absolutionem obtinere, quia in tali casu peccatum illud habetur, vnde indirectè fuit illius reseruatio ablata, & ita docet Homobonus in exam. Eccl. part. 1. tract. 5. cap. 6. q. 38. & alij.

RESOL. XLVII.

An peccata venialia sint confitenda, quando requiritur confessio ad Iubilæum lucrandum? Ex quo inferitur, an qui caret mortalibus, & venialia tantum